

MISSATGE QUE S.M. PALLÚS I, L'AIMADOR DE LA
BESTIESA, ADREÇA ALS CIUTADANS DE GRANOLLERS,
VILA OBERTA I BRAÇ I CARRER DE BARCELONA, AMB
MOTIU DE LA CELEBRACIÓ DE LA PASQUA MILITAR
DE L'ANY DEL SENYOR MIL NOU-CENTS VUITANTA-CINC.

«Arribaran temps de guerres,
de perfídies i traïcions,
i en el mar de les Antilles
se'ns hi feren panellons.» (sic).

«Amb aquests versos immarcescibles del no menys immarcescible coronel **Ortega Monasterio**, inspirats sens dubte pel fred tropical, voldria iniciar aquesta glossa de les virtuts militars del nostre terròs vallesà, tan profundament i pregonament amarat de ràncies i virils tradicions. Tenim més vidus que mai a la nostra memòria, les figures i els exemples dels cabdills de sang reial que foren el **Conestable de Portugal**, el **Príncep de Viana** i l'**Alferes Montañà** que ens enlluernaren amb llur coratge i que honoren amb llurs noms sengles carrers de la nostra vila.

Granollers ha perdut, dissortadament, les valors que feien dels seus fills homes avesats a combats i batusses i jau avui obsedida pel materialisme més embafador. Hom recorda amb emoció com els paletes blancs es truscaven amb els paletes blaus, sota la tendra mirada de l'aleshores jovenívola poncellina n'**Antonieta Tartana i Ortigas**, o bé com liberals i carlins anaven a sang i fetge mentre **la Novellón** i **la Gili** jugaven a cuít amb la **Montse Ronsa de Muntanyeta** i el jovincell **Ramon Llopes** col·locava l'anellet de promesa a la tendra maneta de la nena **Estafanell**.

Oú sont les bufes d'antan? Hem perdut l'honor i l'altivesa i només ens trasbalsa el dringar de la registradora i la sobergueria del taulell. Vegeu sinó el comportament d'aquest esbart de rapinyaires motoritzats que són en **Parades**, en **Perruna** i en **Pont i Pianola** i llurs deixebles foragitats, com en **Piadé**, en **Plaqué** i tants d'altres futurs estadants de cel·les enreixades. He de citar aquí i, mal m'està dir-ho, però ho faig amb tot el sentiment de la meva ànima, els seus companys de candidatura i de silló, els quals s'aprofitaren del meu prestigi i de la meva fermesa política i ara, desagraïts, em claven punyalades al sagí.

Cal retornar a la ciutat la glòria perduda. Hem de confiar en l'Altíssim, en el nostre ministre Terra, en el nostre invicte Exèrcit de Serra i en aquells dels nostres conciutadans que encara conserven les virtuts teològiques i cardinals i les practiquen a fi de bé. Recordo amb emoció, *primus inter pares*, els lícits manefles **Fitxes i Jodoa**, els edificants **Anfesuns** i **Barró** i els doctes togats **Fanal** i **Joliu** i **Pont i Cabró**.

M'exalta el negoci i m'enamora el benefici; per això, un servidor s'ha procurat estudis a l'ESADE, que és allà on es formen els generals de la indústria, els coronels del comerç i els capitans d'empreses com és ara l'Ajuntament. I, ara que hi penso, aprofito l'avinentsa per desmentir enèrgicament i rotunda les insídies i calúmnies que les males llengües anarco-feixistes de sempre han propagat arreu, tot afirmant que la financiació dels suara esmentats estudis anava a càrrec del poble. NO, NO I MIL VEGADES NO! Els paga l'Ajuntament i si algú no s'ho creu que ho vagi a veure.

Caríssims granollerins tots, vista aquesta encertada exposició de dites i de fetes, puc dir-vos que podem avançar cap a un futur millor si em seguim com les ovelles van seguir el Bon Pastor, com els culés al Barça, com el PSC al PSOE i com la Pinta i la Niña a la Santa Maria. Així, agafats de la mà, farem camí, farem drecera i com diu el poeta:

*Sota l'ombreta, l'ombreta, l'ombrí,
flors i violes i romaní.»*

Granollers, 6 de gener del 1985.